

بیوره میلر د

Kurd Arshiv

دوازه سوارهی مهربان

هەواللناوی کتێب

داستانیکی میز و دین دوردا

دوانزه سواره‌ی مهربان

پیغمبر

داستانیکی هیژویی گورده

۱۹۳۵	چاپی به کم
۱۹۵۹	چاپی دووه
۱۹۸۳	چاپی سهیم

لهم در نظر کنی (کاکه‌ی فلاح) چاپ کراوه ته و

دوازه سواره هر دوان

منال بوم همیرچند بیتی دوازه سواره اان بو
نه کردم به و مندالیه خدم به پال و اینک ده زانو
که داراغا ته یکوت : کورکل فیدای هله نتی
شیراده قان بم ، پوزنکه و نه برم : رووی خاکه که قان
سپی کان . هنیش به نه بمال لذکم نه دایسه ،
تیجکار که نه بیان خسویقدوده :
جواهیز زاغای ره نگیمه

پلنه گنچ چنه گنچ به خویمه

من نه و نده تر شهدای نه بوم ، آنجا فزو ناراشه
خواز بوم ، که نه قم هه آنکه وی گشم دوازه سواره
بنو و سمه وه ، به لام هیچ به لکه و پناهه یه کم دست
نه کوت ، هفیش راست و پهوار باو کم چون
له بآپیدمی بیستووه و هنیش چون له باو کم بیستووه
وانسو و سیمه وه ، وه نه بیش بر استیه که یه قی ...

نوف شاعیره کانی پیشین ۱۱

دوزه ری سمه گیم به گئ له دیوانی (شاه غازی) دا

شارقه لاچوالانه ، ته جمهه د پاشای که ده شهدرو ده
د شاه غازی آه « ممه دی له شکر شکن » حوكمرانه
ددور دهوری شهرو قه لفانه ، سواره هی به به به راستی
ده دی مه بله ته ڈیواران له که فار چهه نه قه لاچوالان
دیوان ده گیر تو پیاوہ قرو او نوکه رو ناغاله رو
چه که وه ق کومه ل کومه ل اه و گوئی شاوه داده یشن
قئ قه فکرن وا پیاوی تکی به شکر ڈھن سیه سا ،
پیشی تکی ته سکت و سپن ، درونه سار بیکی آه سمه ده
ده پندا ده و لوزه نشہر بیکی که له له آنی چوار شاهه
لہ پشت بوده تازه خدہ آنی داوه : چاوی و گل آه ستیره دی
سچ و هیل آه دره و شیت و وہ کند ، آه ده داونه ده دیوان
په شه ره ده وہ آه پرسن پادشا له کری یه و سمه گیم به گئی

مامی نه کوئی یه ؟ ک. نه حمید پاشای پن گیشان نه دهن
له دووره وه آگه تو شیکی بنه نده گی نه کینشی ، نه وسا
نه سخن دیده گه نه پرسن نه وه کتی یه ؟

خوی دیته زوبان ، نه لی : شاهم من مهلا
مه مه زده هی نه و غازیم ، نه مهش به نده زاده ه
نه کره مه سه و دای دل و دری چه نگه ذوقی ل) که لامدایه ،
آه کاپول و زابول وه زوبانکی ذه برو ذهنگی
مه لیم به گک بیست و وه بمهانی به دلی خوی داوه
نه کهر سه لیم په گک بتولان شیره که هی هه اسو و پرینق و
دای و دشینی دا نز که ری سه لیم به گک نه کات .
نه سخن دیده پاشا که سه رنج نه دا تم سکوره
زه ره دیویکه ، شیره که ش نیوه مه شا پیکه ،
نه لیز په دا ده خوا نه ایز اذن سه ایم به کی مامم ا کوئی یه
بانگی بکن بله یعنی بیوانی هات و وه .

ئینجا نه حمید پاشا رو و نه کاته مهلا همه زده و
زوری لئ نه کا نه لی دانیشه ، نه ویش بس زور

به چز کا دئ و دا ته نیشتن ، به لام نه کردم بـه پیوه
براده و هستن . پاش نه ختن سـه ایم بـه گک دینت ،
پاشا پنی ته لی : سیوافت هاتووه ، نه ویش دهستی
ملا همه مزه مج نه کـا و دهست نه کـا اـنه مـل
نه کردم . اـم کـانه دـا لـه شـیرـه کـهـی نـهـ کـرـدـمـ وـرـدـ
نهـ بـیـتـهـ وـهـ زـورـ جـوـانـیـ دـتـهـ پـیـشـ چـاوـ ، دـهـ سـتـرـزـ
نهـ خـواـذـیـ کـهـ بـهـ بـرـیـ ہـکـاتـ لـهـ کـالـانـ
دهـ نـهـ کـیـشـ بـهـمـ شـانـ وـ بـهـوـ شـانـاـ هـلـیـ نـهـ سـوـبـیـتـیـ ،
لهـ پـاشـاـ هـلـیـ بـهـ نـاسـمـانـاـ .

قـینـجـاـ کـهـ نـهـ حـمـمـدـ پـاشـاـ بـهـنـیـ کـهـ نـهـ وـ شـیرـهـیـ
دـلاـوـهـرـیـکـیـ نـهـ وـ غـانـیـ پـیـوـتـهـیـ هـمـاـزـیـ وـ نـهـیـ وـتـ
کـسـ نـاـنـوـانـنـ شـیرـیـ هـنـ رـاـوـهـ شـینـنـ ، سـهـ اـیـمـ
بـهـ گـکـ هـدـرـ اـهـخـوـدـ وـهـ لـهـ قـهـدـیـ هـلـکـبـشـاـ وـهـ کـکـ
فرـفـرـ ذـکـهـ یـارـیـ پـنـ کـرـدـ ، کـهـ نـهـ حـمـمـدـ پـاشـاـ نـهـهـیـ
دـیـ کـکـ گـولـ کـهـشـایـهـ وـهـ ، وـهـ نـهـ کـرـهـمـیـشـ زـورـ
بـهـ خـوـشـ وـ دـلـ خـوـشـیـ بـهـوـ کـهـ توـرـشـ قـاغـایـ خـوـیـ

هاتزوه ، دهستی سهیم به گی هاج کرد و سهیم
به گیش پووی کرده پاشا و ووتی :
— ته مانه تیتر هیوانی من ، به لکرو ته کرم ،
دهسته برای منه ، ته یابنیه ملای خوم ۱
— پاشا و قر : تزور باشه .

پاش نهم هه یتو هو و ته کویخای و کراواو کویخای
خورمال که گولمه تبره ، دادیان له زوری
په راز کرد که هیچ بان برق نه هینشتونه و کلت و
کلیان نه ماوه و هموو سالنیک پاشا خوذه که برق
بر او ته شریفی هیتاوه شاره زور پاره هه رازی کرد و
په وو په رازهان نه کزل که تو ، به لام نه مسال
که ته شریفی ته هاتوه به راز نه مانشون ، پاشایش
ذه مووی کدا شیر و هشینه کاف ؟ هونه و نه مه فیله
لبه در ده می تنه دا شیر هه ایسوس پرین ، هونه ر نه وو یه
ته و شیره بسز په اریز کاری دیبااته کان
بر هشینه نی سهیم به گه دس بجهی تینکه بیشت

که وا شا له که ل گه و یتی ۰ و تی : نواجچ پیش^۴ی
پادشاهان ای یه و آه^۴ راز قرسانیش پیش^۴ی گیمه^۴
قی^۴

سالیم به گک رو و نه کاته سوینخاو نه لی :
تمامده به تو لیتیش وه چرقو . سبیه^۴ی نیواره خسول
یار بن لای قز^۴ هیوانین . به و تو دیه وه آه دیوان
هه لدهستن و نه چیته مالی خزی و آه^۴ کره میش
به دوای^۴ وه ، خوزیان دوو که^۴س و نه نیترن جواهیر
ناغای و نگیته ناغال ناغای سیوه^۴یلی و زهینه^۴ل
به^۴ گی ده و ره فه و مه حمود به^۴ گی قه دیمه^۴ یا شچا
وه^۴ش و دار افای^۴ هیره دی و فهر اهور زی و نگن^۴ و
سوار ناغای بدلیاس^۴ و همه^۴ نه^۴ ناغای هیر^۴ و ده^۴لی و
شاپور ناغای^۴ ختچاری و زولال^۴ ناغای^۴ هر^۴گه^۴ بی^۴ با
هیران به^۴ گی وه^۴ لهد به^۴ گی چه^۴ ای^۴ بی^۴ قه دیمه^۴ همه^۴ وه^۴ نه^۴
که^۴ چه^۴ ای^۴ یو و کی شهربنی^۴ به^۴ ناوه وه^۴ ناو فرا^۴ پس و
نه^۴ مانه^۴ همه^۴ مووی که^۴ ته^۴ کا^۴ ته^۴ وه^۴ همه^۴ نه^۴ ده^۴ بته^۴ دو^۴ لزه
حول^۴ و پن^۴ یان نه^۴ لی^۴ : به^۴ یان^۴ ذو و^۴ هفت^۴ کی سوار

وین لیزه وه اسه دلیل که لاله وه به سه ر قاوی
سوبه جان گافادا لبه بنه هی سه ید صادقه وه پاوی ای
دایه ستین نه و سه ر چاوی قوماشه نیچگار به رازی
زوره ، له و یوه ده مت بن نه که یعنی ، به سه ر ته وه کمال و
هو شیارا نه یان ره و نیین بخوار به کرناوا له سه ر
نه مه همه رو بریار نه دهن و همه رو که سه ر دوو ده کاته
مالی خوی و ای ده نوی *

- ۲ -

داره به رازی دوازده سواره له شاهزاده زورو
به یانی پیش به انک که کرم که لـه دیوه ، آنی
سلیم به کدا نوستبو ، نه و شه وه لـه خوشی نه وه وی
کله ته ک سه لیم به کدا ده چن بخ راوه به راز خه وی
لن نه که و ته وو *

دینه ده قی بخ نه وهی بذانی شه و ج و هنخته ،
نه بینی و کنونه ترازوو له سه ر گردی دار گنیزه .
که وه گونه ان کیشاره دو مه لایش خوی نه ناماده
که دووه سه لا ه کا *

نه کرده دن ده رکا بگانه و که بچن بتو مزگه و
سالیم به که خود ری نه بسته و نه پرسن شده و
کن بتو ده رکای کرد و که ؟ نه آن : می باشد که بتو
قیتر سالیم هم که فاعونیه و دینه ده ری بسانگی
نه یتهر نه کاته ای : سه سپه که خوزنم بتو زین بگهن و
ریشانیش که زور همته بتو نه کرده می ناماده بگهن
نه کوو زور سواری نه ~~حکم~~ بین با سواری
ریشان بین و ۵ و ق : نه و پیاوه پیره ش همه ای
من دیجه و خزمت و چاودنیه کی باشی بیکهون .
سالیم به که نه چن ده س فویز نه شوا ، ناله فویز
ده بینه و . نه کرده میش دینه و ، ده سواره که می کهش
به سواری له به ر ده رکا نه و ستن همه و نه اوی
خوای لئ نه هیتن و سوار نه بی .

سالیم ~~بلکه~~ هر لایه کدا چو و بی نه پلی تایله تی
خوزی بتو و به لام نه و بفڑه ده ای نه پل ای مه ده ن
قا له شار ده چیت ده ر نه و ک پاشا ناکای لئ بی
که وا نه بروین .

۴۵
له سه و خود کهونه پنگه و له برد
له په ریته و هور وو زه کهنه قاید ماسه . دده ده می
چبشه نکاو له سه سه ده کهنه سه راو سه و که
قاوه اتیه کهنه کهنه و به ری ته کهنه و له سه راو چاوه
قوماش پادمه و متن . جو امیر نه غاره قل سه ادان
داده هزارین و زولال ناغه ماش به ده نکتیکی زولال
عونا جاتیک ده خویتن و برو ده کاهه پیشه چولمه ک
له پیشدا له بهر دده دار اغادا و په مسراهه یان کرد ،
په کاهه سه مدو یه له سه بیون ، دارا غا په غه دداره کهنه
ذاو داری یه وه ۴۶ آسته تی په ده غه دداره که یانده
په پرهی پشتی ، له پشت و وعه کاهه یه کی قر په لاماری
دا جو امیر ناغا چاوه لعن بور ده بیکی زه رکت
سکرد . رم چه اتیه پشت ده کاهه و یه کاهه په ای
ته کرد و دم یه پشت ده کاهه ره تساله ری یه وه . زینجا
به راز به یه کاهه و مالتوس و چو خه و بازه لوه سه
به ره و زینه ملها نا بتو قورناس .

باز گه شتی نه جو د پاشا له رو

خه بمر که بسته قه مهد پاشا که وا له شکری
نیران گه ییه هه ریان دیوانیان گرت، و تیار
که سهان لانی یه و له شکرمان هلاوه پسا ره وی
هو یوکه یعنی که لانه، که له شکر کو یو و ووه
نه دهین په سه یانا له سه اهور یاره خذیان
گود که نه وه بتو رو

نه و بیانی یه گه سپ بتو شازین نه کهن،
که بیرون ره وی یوکه نه و مه یته و نه سپ ایه
نه و بله دیزینه ده ره و، گه سپ ددست نه کا
به چه پوکان و نه پره نه و مه یته و قیمتی هه آله سقون
له بمر گویه وه ده لن شیره شیری چیته و آده زانی
بو مه یه دان داری سوارت ده هن؟ نهم خه لکانه
رآده کهن، نه و ده مه نه حمه د پاشابانه تم تو اهجه نه دا
به گوئی دا، بالگک نه کا مه یته و ۱ نه سپ یقنه رو و
نی ده، پین نه یته گلارزه نگی پرو وه کاته سو و پا و
به دهه گکی بدرز نه لن اهردن مردنه لشک بزاون

چی به ؟ تا نهم سه ره سه رین پشت ناکاته
دشمن . . ، یاعه لی دهی سوارین ساریوانه
بروزی مهیدانه . ، فاعره تهی دلاوه را ، ناوزونگی
لئ ندا و روونه کانه ، ااسکه دریزی قهیماصه .
ته بینت و دهسته سوارنک دیارن ، سوار له پنجه وه
زوئ و کلاؤ زری و دهسته و قوچاغ و چهدار
ناویته بار نه دره شیته وه

مامه ندیر او ده لی و سوار ناغای بلباسی له پنهه وه
لاو کی شهری قایخانی ده آین و سه لیم ھگ شیری
حه مایل کرد و دهسته چه پن به جله وه وه
دهسته پراستی امه سه راهه و ز به ندی قه بزه نوشته بی
به آنهه ورینکه وه چاوی بزیوه ته نارینه دهیه وئ
به زه هری چاو نه و کینه هه آکه نی و هدا به
سهر دوشمنا . هه رادیز ناغای بر نگینه که ده آین
پلنگی چشگ که خوینه قلیانی گئی سکردووه
دووکه لی قه ندهی و تک باشه صعنی لهم لاو
و لای سه ریمه وه با دهی شه کیننیته وه .

پاشا که نه مه ده بیشتر نه آن شه و ت بین مه بیتهر خه لات
بکهم . نه گهر نیستا من رام بکردا به و نه مانه وا
روویان کرد و ته له شکری دوشمن و گه ر افه وه
نه بواهیه من چیم بکردا به ؟

تینهها نه حمه د پاشا به هیواشی نه گه ریته
دواوه و بانگ نه کا ته پلی شادی لئ بدهن . نه م
هزم و ره زعه لعم دهسته سواره دا ده بیشم فه تح و
س-ه ر حکه و ته . ۴

نه تاره چی دهست نه کهن به گرم و هو وری نه پل ،
ناوازهی نه پلی شادی به و فیتنگی به بانی یه نه یداله
شانخ که قوو ، ده نگی نه دایه وه . که سه لوم به کث
گزیی نه ده نگی نه م ته پله نه بی و نه یناسن ته پلی
نه حمه د پاشایه و نه قامی فه تجه ، نه که ریته وه به خوی
و یازده سوارهی هاوین یه وه له -ه ریتا نه و دستن
، که ده بیشتر نه راست وا نه حمه د پاشایی بر ازایه تی
سه وری سور نه بین له خوشیانا هیچ قیم و کرژیه کی
قامیتن ... که پاشا نه کانه راستیان هه مور گه ردن

که چیزی بتوانم که نباشد . باشانه‌ای : هر چه که
پیشکه و تن باخواه می‌شده را پیشکه ترویج ، ده برون
از بود پیشدارن . تینه خود خوبیم . باره‌گامان ام که ل
تی یه هر دو سه‌الله سولره‌ین بزمیواره دهی یه ک
سه‌الله بکه به مریوان . شد و قله‌لای مردانه
بیرون له پهنه‌ای بزداهی . سه‌ایم بده که نهم قوه‌اندیه
و هر راه گرفت ناوزه کی پیادیتی هر دو نه یک‌دان به
آذن . قسم قهقهه پرس .

دهمی رفور تاوازن زیلک به نوردوو و قیطران له نه دیوی
بیوسه ده خون ، ذریلک به باقی شیخان سوپایی به رو
دوای پاشاین سرهه ایان ده رنه که ون - زار امکا
بوق دشا پریلک نه خون که شاداده به زی و که هن
مه آذدووی نه همسیته و نه فهرمی : به سه ایام بیلچین
تیمهه و میوانی نه وین . قان و تالیکی نوردوو په یدا کا
سه لیم به کیش نه لان : به چاران - به لام نستا له
خاکی نیز ایین داهوره سعی نیز افیش نه . یه شه و
سه هات سه نان نه خون . تیمهش له سه هات سه دا

هه موو هرموو ده يك به جي ۵۵۵ قنیت
سه ایم په گك بازگش ته کاته ته کرم و ته روانه ته کرم
دیهار تویه خه بار ته زان نیو سه عات له و ده پیش
به پیاده یی رویوه تاکوو ههندی به دگ بلین خوشی
شاردو ته وه سه ایم به گك ته ده کا که به ته نیا چو که
چهند و چوون ورن و شویتنی دوشمن تاقی بکانه وه
ساقچه ده قیقه یه کی پن ده چن ته کرم ته کرم به
سه ایم به گك لئی ته پرسن له کور ھووی ؟ ته کرم
نه لئی خوم چوم دهوران دهوری توز دوی ته ران
که رام هیچ به خه یا المازایه که دوشمن ھویزی پرویان
تئ بکنا، ھن با کانه هه موو لی تاکه گک و په زمانه
نه لئی سه ایم به گك ته لئی ھراده من و قاز ته ووهل
ناولی ما زه چی لهم لی شکره ده لئی و چی یکه ین ؟
له کرم ده لئی پاشا آه قاع ما سه نوکته یه کی فهرم ووا
شه و قه لای تیردی یه من واپه چاک ته زانم تا در
له تیوار یه و شپر زده نان و تالیکن شقیکیان ھن
پکه ین که که و تنه نیو منه ته که و نه تاکاداری

زینه دوازده و نه وان دوازده هزار پیکه و نتنه
پروناکی و بمان بینن لیمان ناترسن ، قاشنه و وو
لیستا شپر زدن په ذایه خوا باتی بان هه لکه یق .
سه لیم به گ ته په سنه . ته کاو هیج را ناؤه متن
ته نیز ن له زه قار مخانه دوانه و ته پل زه یق ، به
له لپوزی زیندا دای ته بمهستن ، سوار ته بن پرو
ته کمه له شکری نیزان . نه ختن له نار امکای خوزیان
دوور ته که و ته وه کان و نادی نکیان دیته رئی ، ته کرم
نه لین هادا به زین دهست نویز نکی پاک بشویه - ق و
نویز یک بو خوا بکه یق و بپاری ینه وه . دانه بهزن
نویز ته که ن ول خوا نه پاریه وه و سوار ته ینه وه ، ننها
نه کرم پرو و کانه سه لیم به گ ته لین : ور بان
له شه پردا پیشه هی تو چونه ؟ شیر له ج چیکایه کسی
دوشمن ته دهیت ؟ سه لیم به گ ته لین من قانیسته
شیوم له سهوری دوشمن داوه به لام بتوچی ته پرسیت
ته کرم ده لین : ته مه وی کردار و کوشتار هان دیبار
بیت ، که واپن عن له سهور شانی چه پ ته ده م تسا

کوشناری هردو و لامان در نه که وی می دوای
نه مه دا به ش نه بن به سه و دوازده قول او له دوازده
لاوه گرمدی ته پل و نه گردی هر دان و پانگی نامان
نامان تیکم ل نه هن .

شده ر دهستی پیش گرد

با جاری نه وان له و هر راو هوریا یه دا بیچاره و ه
خزمان بیکه بری نه و هر سه ده مه که نه کردم
یه پاریز له پیتر شویتی نوار دزوی نیران که راهوو .
نه شاره زنی نه و مه آینده بیو له کل نه وه شدا که
هزیک بله قهلا نه این لشون تیکه و ه بر قهه ره ک
تیمه نه وان نه که هر دیوان پیمان نه زان .
تیمه ش نه بن له هزیک و ه برقین تاده چینه بف
دهستیان نه مان بیعنی . چماری ته لایه که خزی سه خته
به ری لای تیمه ش کوزلی زربهار گر تویه تی ، نه م
گزله بری تیمه هی به مستو و ه نه گلد بیتو پشت
به خوا نه وان بشکتیهین بری هی را کردنی نه وانی هی

نه نگ کردووه . سه بیری زات و نازایه تی مهردان
بکدن به دوازده که سه وه چاویدان له شکاندنی
دوشمن بوده ، وق : هوق نیمه یه که بر پنهان همیه
نه ویش (کولان) ه کولان رینگه یه که وه کوو
کولانی (ایزه) تانه که یته بهر قلای تسانیشن .
که که یشته داونی زربار له (یه نگیجه) وه به
سهر (سیو) دالا و تونکه تونکه یه رکولان دا
بوزه بخون - پشتی کولان شاخنیکه هیچ بساوره
مه که که توان نه یان کرقی ، له و کیتوه له شکریان
دله زراندیش زور سنه نیمه بتوانیون تیپه ریعن
، نه بی همه مو لایه کمانو پاشین که که یشته بهره
وهدن ده نگ و بن سه نگ که هه - تهان نه که .
هله بخونین تاشه و به سه را ده ، نه و سا به سه نده و
نه کرم و چوار سواری تر یه ک دو سه دهات له
پیش شه به یخوندا دهوری زربار بسدینه وه
یه کیکمان له (دولاش) و (تهی) یه و دووه هم
له (به زه) وه سه هم له (مووسه ک) ه وه

چوارم له (دامیران) موه ناما دهین قا من
و نه کردم ده گهنه پهتی کنیوه که و پشتیان اسی
نه گرین ، نه وساکه ده فکی ته پلی ئینه نان بیست و
نه هرمه نه کرده تان هاته کوئ خوش له پیشه وه به
نه او بهرنی کولاهه له او چهارگی دو شنبه وه هار
شنه شستان ده آمدت بهرن ، بدهن به سهر یانا نه و
له شکره زور بیه که فارد و یانا نه سهر کبوه که بر
نه بن ، که نهم هرایه بیهیان نایه نه شواره و ، ..
سه لیم به که امراو ده ستورهی زور لایا سند بیو و
هیچ کار که سه ایم به کن به سه دلنا بیو و یو
خه ته ری هه لبزار دیو و پنی خوش بیو و نه همه
ده ستورهیان بیو و + که بیم په فکه دامه زراره و
نه کردم و جو میز تاغا که بیهه شوینی نه برد ،
چو میز تاغا ده نگی ذور خوش بیو ، مونا جا نیگی
به ده نگی به رذ خویشند . نه کردم چو شی سهند
و راست پرده ، سار ناوزه نگی که نه عره بیه کی کیشا
به جهاری دار و بهرد و شاخو سکیو ده نگی

زور دو ووه و نیمه و ده ک نیران قلایین [زده ره
شکاف شدند] به لام زور داچله کین و په شز کان
هاتن به یده کدا . تو شوینته که نه کرم و چو امیه
ثاغا که بسته بون له سه لیم به که و تیر هاویزی
دو ور بون . سه لیم به ک به سه و سواری یه وه
ناما ده بود . گوئی بتو نهم نه مردی هم برداش بود
کرتیبوو ، که ده نگن نه کره می هاته گوئی هیننا بود
هیو او هه لمهت . له خوشیانانه ویش بعمره نه یده کی لیندا
هم در سه دابه رامبه ره بیده ک ده نگیان دایه وه و مژده هی
سهر که و قنیان که بانده گوئی ته حمه دپاشا تنجا
سه لیم به ک دای له ته پل و کردی بس که ردش .
هه ر چه اند ٹاوزه نگی له نه سپه پهشی سق ته نگه
دا نه هیننا کوپه هی نه سپ و ته آهی نالی پولایی بهدی
نه و شاخه ناکری لئ ده بیو ووه ... پاشاش که نه هه هی
بیسته بینی ده س به چن ہانگی کرده نه آثاره
خانه و که په ناییته کرمه و خوشی سواره وو تاره افی
له پیش ده بیده وه که سی نه دی ، برو سکه هی

چخ اخهیه ای و لاخی سوارانی له ناوجهرگی
سوپای دوشمندادی .. رووی کرده نامسان د
پار ایه وه وقت : خولیه ، شهربی لابهلایه و تهوان
به سه مردمه هاتوون ، ده سکیری دا هاوأن توی .
خهربک یوو به شوینیانا بچن نایبو پیاو
ماقووله کان نهیان هیشت هانه سوار کرده که
کوئی کرته هرله کانی ساناهه وه چه دهوری
ئوره ووی نیترافا کرمهی ته پلی نهقاره خهانهی
حذی و نه عرهی دوازه سوارهی دی ، لاوکشیری
قایتخانی دعسان هاده کوئ ، ہانگی کرده سوچینا
دهچه باشی برمائی بتوهینا دابه زی سهربی نایه
سوچنده وه ، تاقه نده کیتیکی چاک - هدی هسل
نه بپری ، که سهربی به روز کرده وه ہانگی کرده
باشچاوهش ودار اغا ، که ده نگی له شکر پسدهن ،
ریئی را گردنی ئوره دوی نیتران بکرف ، شکان
و خراپیش شکان ، چه شپر زهی ناز اون روویکه نه
کون ، باشچاوهش ، سوپا سالاری نه و دهوره

خالید به کم هیره دی بو قهداره‌ی پاش چاوهش
له که لشمپیری سه‌لیم به کدا هاوشاپی ده کرد،
مه شهر بیو چارینک لای وارهاوا، یه کافه به ک
به له سه ده بین، خالید به که هسل گ کوتیته سه‌مر
یه کانه و قهداره‌یه ک نه‌داله گازه‌رهی پشتی له زینه
زکیه وه دینه «هرن» نه و آهه‌داره‌یه‌ی
نه لکنیشا که و ته‌هه ر اه‌شکر ہانگی کود گورینه‌هه
شهوینکه و نیمشه و نه و پژوهه که خوانهم خاکه‌ی
نافه‌ریده () گردوهه نا نیمه‌برق شه‌پرینکی
قری‌وای قیا نه کراوه، سه‌مر نای سروشتنی
کورد هستا تاراییه‌کی وای قیا نه نوسه‌ر اووه،
صه‌لا حده‌دیه به نوزدووه موباوه، نیجه‌جا سه‌مر -
که و نیمه‌گک وای بذ پرینکه و تووه، نیمه دوازه‌سوارمان
نهم گزه‌دووهی پیچایه‌وه، هرچناند تانهم قه‌نده
کیشه قسمت به مشی نیمه‌ی تی نه خسته‌وه، به‌لام
وازه‌هی چاک که و ته به ر نیمه، فیدایی دهست و
شمپیر و شانو باهزوی دلیز تان بم به خواه زانم

زور ڪفتى رىگهـن وـيـهـك
 سـهـلـهـفـوـ سـهـرـهـوـ لـهـقـهـلـاـچـوـالـاـنـهـوهـ
 تـيـهـرـهـ گـهـيـشـتـوـونـهـ تـيـرـهـوـهـانـدـوـوـ بـرـصـينـ ،ـ بـهـلـامـ
 خـورـهـتـ تـهـهـاـهـ (ـهـبـيرـ تـهـبـانـهـوهـ ،ـ شـهـبـپـورـچـيـ ..ـ
 دـهـيـ فـيـدـاـيـ كـهـرـهـ نـاـكـهـتـ بـمـ پـيـشـكـهـوهـ ،ـ پـيـشـكـهـوهـ
 ،ـ كـوـرـهـ كـهـلـ 1ـ وـارـذـيمـ دـوـامـ كـهـونـ .ـ تـهـهـيـ وـتـ
 وـ تـاـوزـهـنـگـيـ پـيـاـ هـيـتـنـاـ ..ـ تـيـنـجـاـ غـولـغـولـهـيـ تـهـبـلـ وـ
 كـوـرـهـيـ قـهـنـارـهـ قـيـكـهـلـ بـهـفـالـهـيـ (ـ سـهـرـدـهـرـكـهـ وـ مـالـ
 هـپـارـهـ)ـ بـوـ ..ـ بـهـ رـاستـىـ سـوـاـرـهـيـ بـهـ بـهـ تـهـوـ
 شـهـوهـ كـارـيـتـكـيـانـ كـرـدـ تـيـسـتـاشـ بـهـ دـاـسـتـارـ
 ئـهـيـكـيـنـهـوهـ .

جـهـهـنـگـهـيـ جـهـهـنـگـ

چـارـئـ لـهـ باـشـچـاـوـهـشـ وـسوـپـاـ كـهـرـئـيـنـ ،ـ شـوـنـ سـهـلـيمـ
 بـهـكـ وـ پـيـنـجـ سـوـاـرـهـ كـهـيـ رـهـقـيـقـيـانـ كـهـوـيـنـ ،ـ

و، کسر لبه ینی کولان و کنجه که و پر زان ناو
سوپای تیرانه و هدیه پیاوی کار ثامدی
تیران بیو له و قورجه و بیو سالم به ک و ایزان
که تنی هه لکردن روه بهر ندهن و چه شکنن ،
په لام وا نه بوز ، چاری ته و راسته له شکره و مک
قولاخی داس سر یه ک نیشتیو ، باره گاو
قهوار گایان به ناساقی به چن قهده هیشست ،
نه یا نزانتی نه که را کهن خ اپریان به سهرا دیت
، به راستی به لئ بور دوانه ، شهرتکی نازا دیان
کرد ، په لام هزم و رهزم سالم به ک لوانه
نه بیو چکه بیته و ، ناغای زندگه نه که توکته بازوین
خم بیو کرد به گالته و وقی :

هه رایه کور گهله ! قاریگه شه و و
سالم به ک بن تختیار پیکه نی دوتی :
هه رایه کور گهله پاشه و اینمه
پی پاکه و گهن ذه و جه و اینمه

واهه لمه تیان هر د یار آن به ده سه ته
سماخ و کمیو لاه شیر پی یانا په سیه
له که ل نه مه شدا دوشمن ته او سه غله قی کرد هدوف و
برئی لئ په سه بون ، چاریان نه ما که و تنه
برایه آله و به شمشیر پاکتیان تهدا . . . سه لیم
به گ که له پیشدا به بن ایکدآذه و دوشمنی به سوک
ذانیبوو ، بن په دروا هه لی کوقایه ناویان ، له سی
جینوو برینه آد ہوو ہوو ، سه رشاقی چه پیو لای پرانی
برونه کافیان کم بیو ، به لام قولی راستی
کوپا لیکی تره مه ته نی ہهر که و تیو ، تا همهات سارد
نه بیوه و ساخواو پستان سوکه سه و اوری
و دلک شمشیر که بکه و نته ناو قازو قولنکه و
له به را بیه و بیوه ده رکه و ت بهدو لادا سوار پیاوه
ده رمیش له خوینی خوی و دوشمنیا سوره بیوه
چریکه کی شه میشی کرد برینه داری و هاندویتی و
خده فه تهاری سه لیم به گ نه ما ، تومه نه مه
جو امیر ناغای ره نکیله بیو کمله که ل گه کرمه

او سه ره و دهست نه کهن به دردان و قن فکریت
 که کرم هم هولی نه و بیه آی له چندا به کوژریو
 کوشتاری دیبار یعن خزه م شهره شهربی شل زاقدن و
 له شکر شکاندن ، راووه مقان کالک ناگردی . بانک
 له کا نه کرم به سیکوزه سایم به گث له ته ملو کادایه
 نه کرم گوئی ناداتن ، ناچار خذی توپی له شکر
 گه دری ، نه و او و گه ییه سایم به گث . و لام
 نه ویش زور بریندار بود .

[نه گیرنه و که دو شمن شکاوجو امیر ناغاهات
 به سه سوار یاده که دن بعد سیسته و دندنه بیه کی بتو
 نه نه کهن که به سه سوار یاده و بیکیشی ، نه فه سی
 له قه نده که نه دادو کدن له رینیه و دیشه ده رق)
 نونچا که جو امیر ناغا تیپه پری و نه کرم مایه ،
 که من هوشی هاته و به رخزی ، نه ویش دو به دوای
 جو امیر ناغا قاوی دا ، که عشتہ به ره و ده زد و بیدی
 سوپای نیران و چه نگهی له شکریان به جهادی و ده
 بهر نه دهن نه لین له دواوه که سهان نه هاوه که نهم سوار آنه

که یشته یه کن اچار ته و اینیش رو ووده کنه تو تهی سه ر
کتیوه که و خه یمه ، خه رگا او باره کا نان و خواتی پر خست
و ته میز ب ۴۵ دینان چو امیر ناغابه سه لیم به کت ده آیتمت :
سه لیم من توم خسته تم دریا ، له شکر وه زور
په شیوه انم ، به لام به که سی ترما پرانه دی ، هه تا
به شتر شما . تو خوا راستم پن بلن برینه کانت
چارن ؟ تو ترسم ذور بریندار بی ناخ نه و چوانی
و تازایه تی غرور دیش ، تو ته ده بوا یه هیئتده بیش
په روای و دوشمن به سوکی بیشی ، سوئقادم پس
خواه دیو دلاوریه کم لهم تزردووه دادی خه ایمی
هار دوازه سواره که یوون ، به لام تم شه یه یخو قه
یان یه بیرا زه هاتپو ، کاس نهی بیمه تووه شه یه
یخوین سه رله ایتواره ، راستیه که یشی تو ته یه
تیه لق برد و یووین ، سوئنده که ی کله سه و
ده سه تی هیزی سووو خوار دهان تیمه ی شیست
کر دیرو سه رله تزردووی تیزان ده چوویین ،
خه یا اله که مان ده یتنی موی بالغه ی تیزان یوو تو خوا

لینگی بدهنه و دوانزه سوارو دوانزه هزار
کهس . نهمه شیعری شانامه نه بق چی یه ؟ !
پیاو که قزیلک به مرگ پووه و دلی پاک نه بسن
، لخوا پارامه و سلیم نه کوزی ، چو امیری
له بـ . گه بـ ، چونکه من توم له نه هلو که دا نه دی
و نه دیش من هیتـامه پیش تو . سـلیم سـن
نه فـکه بـ کـی قـرـنـایـتـه وـدـبـلـامـ چـوـاهـیـرـ زـورـهـ .
توخوا سـلـیـمـ چـ یـهـ بـراـزاـ ۰۰۰ـ کـهـتـ ہـلـیـمـ ؟
نه گـهـ نـهـ کـهـ وـتـایـهـ سـهـرـ سـهـودـایـرـمـوـوـ ہـرـنـکـسـ وـ
پـنـکـیـ بـہـاـنـایـهـ نـهـ عـہـیـدـانـ تـیـمـهـ ہـذـجـ قـوـوشـیـ نـمـ
نه هـلوـکـیـ یـهـ نـهـهـاتـیـنـ وـبـوـچـیـ شـبـقـانـهـ خـزـمـانـ
نه خـستـهـ نـاـوـ شـهـعـیـ نـهـهـنـگـهـوـهـ ؟ـ نـهـلـیـنـ چـهـسـارـهـتـ
لهـ شـیـتـپـوـهـ پـہـیـدـاـتـهـیـ ،ـ نـهـرـوـ نـهـکـهـ وـپـاشـاـبـهـ
سـیـاسـهـتـ نـیـدـارـهـیـ لـهـ گـهـلـ وـقـمـ وـ عـهـجـهـهـاـ بـکـرـدـایـهـ
بـوـچـیـ هـعـرـ رـوـثـهـ لـهـلـایـهـ کـیـاـنـهـوـهـ لـهـشـکـرـهـانـ دـهـعـاـقـهـ
سـهـرـ ؟ـ

هـیـشـقاـ بـرـیـقـیـ شـهـرـیـ وـهـزـارـیـ بـهـفـدـادـهـانـ سـارـیـزـ

نه بوروه وا نه مجاوهش لهشم بوروه به پیشونگک
خوا هکا سه‌لیم سه‌لیم بن سه‌لیم به‌گت نه‌لت :
چو امیر ، کاکه چواهیر ، هیزی نه‌زنو ده‌ناوی
جه‌رگم نه‌وه تو نیت که نه‌وه بلنی لدهش پرداين ،
بوارهی نه‌وم قبیله زور بدوقیم ، بلام تاده‌مرم
به‌ده‌نکی نه‌حمدودی پرازام ده‌کدم که نیمه‌ای
هیتناهه سه‌ر نه‌قینه‌ی به دوانز سوار رو و مان
کرده دوانزه هه‌زار که‌س نه‌ه داستانی‌که ناوی
کورد زینه‌و نه‌کاته‌وه ، نه‌کمر بر استت نه‌وهی
نیمه نه‌هه‌مان هه‌ناموس و پاریز کاری خاکه‌مان
کردووه ، نه‌که بشمرین اه‌دلی میله تاهه و نه‌زین .
نه‌هم خاکه که سرو شتیان له‌ورده داییکی قبمه به
و نیمه‌تیانه‌نه‌نه ، نه‌گه ر فیدا کاریه کی بتو نه‌که‌ین
که لکی چیمان پیوه‌جعه .

چاری یامه و زایگر پاشا و له شکر نزلانین ٹایا
پاشچاوهش به خوزی و قه دار میوه پروری کرد و ته
کوئی ؟ ۰۰ بوق پلاوی سه دری دیته لو قسم تو و

بلیتیں خوییان نہیان رشتبن چونکه به آینمان به
پاشا داوه نہ سهر ناز و خوانی نیزان میوانمان بی
ته که راستت دهون هن لہ سهر قم ہرینڈاریہ
و ماندویت یہدا نہ کمر نان و چیشتم اسے
دست بیچن دستم هبج ناگری ، دلنيام کے
پاشا ساغه و ناکای له شکستی له شکری نیزان
و باشچاوهشی به له شکردوه خصتوهه شوئنسی
شکسته تو خرا با مقیش سه رئ لہ ناش په زخ آنه

Kurd Arshiv

جواهیر ناغا پیکه فن و وقتی : ناحه قیان قی به
نهم خه لکه پیت ژه ان چایسه ، به لام به به ختم
که زه بقیه شت همه به و به زینه ش باوه همه لسه برز
به لای خوت و نه و سنته وه من ناتوانم نه چم به پن
وشوئنی پاشاده ، و هک قو دلت بتو سه دری
فاسره وی مفیش به رکم به سه دری (سنتگی)
کورد نارام فاگر تیونه ها لینک جیا بوونه وه
لایم هه که بتو چیزه ته خانه و جواهیرو ناغا بتو چه قی
نه وال نامه می **کلیب**

له شکری پاشای ، تیمهش بـاـهـوـی سـهـلـیـم
به گـهـکـهـوـین

له شـرـنـتـیـکـی پـهـنـادـا (۲) خـتـیـوـهـتـیـ گـهـورـهـیـ چـوارـهـ
نهـسـتوـنـ هـهـلـادـاوـهـ .

شـکـسـقـیـ دـوـشـمـنـ وـ گـهـرـانـهـ وـهـ

سهـلـیـمـ بهـ گـهـ کـهـ زـانـیـ نـانـ وـ خـوـانـ لـهـ جـهـنـیـ
خـوـیـ ماـهـوـ نـهـرـثـاـوـهـ ئـنـجـاـ خـزـیـ لـهـ رـاسـتـهـ خـوـیـ
تـهـوـبـقـ بـوـهـوـ وـتـیـ : يـارـانـ پـاـشاـ کـهـواـ مـیـسـوـانـهـ
دـیـارـ نـیـیـهـ ، لـهـ شـکـرـ تـیـکـ چـپـاوـهـ ، جـوـامـیـرـ :
بـرـینـدارـیـ کـهـوـتـهـ پـیـوـشـوـیـتـیـ لـهـ شـکـرـ . لـهـ شـوـنـسـنـ
نـهـوـسـ بـهـ کـاسـهـوـ کـهـوـچـکـهـوـ دـهـگـارـیـمـ دـهـسـتـ بـهـ
چـنـ گـهـرـآـیـهـوـوـ دـهـرـلـهـ خـزـیـهـوـهـ دـهـیـ لـهـ تـهـبـلـ ،
زـوـرـیـ پـنـ نـهـچـوـوـ نـهـکـرـهـمـ پـهـیـداـیـوـوـ سـهـلـیـمـ بهـ گـهـ
— ماـ نـهـکـرـهـمـ چـیـیـهـ ؟

تـاـغـامـ تـهـنـگـانـهـیـ چـاـکـ ئـهـمـ دـهـمـهـیـهـ ، دـهـرـچـهـنـدـ
لـهـ شـکـرـ شـکـاـوـهـ باـشـچـاـوـهـشـ سـهـرـ شـکـتـهـ نـیـشـتـوـهـ ،

به لام نهوانهی له پیش باشچاوهش و له شکری
نیمه وهون کدهن هیندستا زیزدبهی له شکر له
داستیران و نه ستزاره ، ماوهه وه ، نه مانه نه دهار
بنت و هچه ولاین سوارهی تیمه ده کهونه ناو در امتهی
دوو له شکرمه و که براز که هینه به انگرنه
ذاوهه همه هدو ره نچهار بن هوده نه روا ، آیستا
نه شاره زانیم و فیپس خوشمان لینک بسر اوین
نه گهر حق چوار سواری ترمان هندوزیایه نه وه
به گرد ومه و درای نه پل به رمان نه دهستهی دوازی
له شکری نیزان سه له کیه و وند وه دوا
به دروای شکستهی نه دیان نه رقر بگرتایه ز
پیمان خستهایه رهه رئی « مووسه ک » نه م
ترسه هان نه دهه ، به لام هف و تو چی بگهین .
مه لایم بگ و تی : راست نه شکهی با چارق
هر دو شکدان له ته پل یدهون و روو هکهینه پیش
شکسته د دووایی ، نه کرم هر چه فده نه های
به شیتی زانی . به لام ناچار سه در پیچی نه کرد

له هیهتا دوور آه رقیهتیون تیپه سوارنگی
له لبزارههی قزچاع بیندهنگ و بنیمه نگه له
دوايانه وه دهکدا نزیک که، تنه وه - به گه
که رایه وه تئی خودهین ، که لوحیان وون پیوه وه
پلوستا تاپاشا که هسته وه وهه باشگن سکرد
مامه نوی ؟ ماوی ؟ سهایم به کث دل و چهادی
په جماری پرون ہوه وق : ہولی صاغم قوبان
چاری شویتم که وه پراشايش نه پرسی بتو کون
که گه هسته نیمه خواهی دیک یسته دواي
له شکری غیر اینیاک لیک پچر اند تاپشت مووسه ک.
تینحاله سریان نه، زین که راها و مشوان له شرگا
له ریگا زولال آفما په ۱۱ پوو ، پاشا ناردي
په شوین باشچاوه شاکه یکه بیلت وه قیتر له سه ریان
نه رو او فرموریشی، ته پلی پیاز که شت لیدهن
خوقیشیع ان هاتنه تاوخه بهه و پاره گای یه چن ملاوه وه
دلبه زین ، پاشا له هاتی ۲۰۰۰ی پونش و نادمان
بن ، دلته نکو عات و مه لارول داقیه تدوو له که ل

و اورديه ده درده كه رفت دلی پراده چهانی و هـ ۹۰۱
جواهير ناغای ده پرسی . رووي کرد سـ ۹۰۱
به گك و وقی :

مامه تو جواهير ناغات چزن دی ؟ ده رسم
خوانه کرده جواهير مان آهد رس بچي ! به خوا
سويند ته خواهم جواهير بـ ۹۰۱ و لشکرو كـ ۹۰۱ و
کارس ناگزورمهوه سـ ۹۰۱ به گك « به گـ ۹۰۱ و «
سابه خوا پاشا شوكور بـ ۹۰۱ کـ ۹۰۱ يـ ۹۰۱ به گـ ۹۰۱ زـ ۹۰۱
تو تـ ۹۰۱ و تـ ۹۰۱ نـ ۹۰۱ کـ ۹۰۱ يـ ۹۰۱ به گـ ۹۰۱ خـ ۹۰۱ مـ ۹۰۱ بـ ۹۰۱ يـ ۹۰۱
به خوا تـ ۹۰۱ تـ ۹۰۱ هـ ۹۰۱ و تـ ۹۰۱ لـ ۹۰۱ تـ ۹۰۱ بـ ۹۰۱ دـ ۹۰۱ بـ ۹۰۱ يـ ۹۰۱ تـ ۹۰۱
له دلی ميللهـ و تـ ۹۰۱ بـ ۹۰۱ بـ ۹۰۱ بـ ۹۰۱ .

« گـ ۹۰۱ قـ ۹۰۱ »

تـ ۹۰۱ شـ ۹۰۱ « دـ ۹۰۱ نـ ۹۰۱ سـ ۹۰۱ وـ ۹۰۱ » مـ ۹۰۱ قـ ۹۰۱ اـ ۹۰۱
هـ ۹۰۱ اوـ ۹۰۱ بـ ۹۰۱ پـ ۹۰۱ لـ ۹۰۱ خـ ۹۰۱ وـ ۹۰۱ دـ ۹۰۱ نـ ۹۰۱ خـ ۹۰۱ حـ ۹۰۱ مـ ۹۰۱
کـ ۹۰۱ تـ ۹۰۱ هـ ۹۰۱ دـ ۹۰۱ سـ ۹۰۱ تـ ۹۰۱ هـ ۹۰۱ مـ ۹۰۱ خـ ۹۰۱ بهـ ۹۰۱ هـ ۹۰۱ خـ ۹۰۱ سـ ۹۰۱
کـ ۹۰۱ بـ ۹۰۱ هـ ۹۰۱ وـ ۹۰۱ تـ ۹۰۱ وـ ۹۰۱ قـ ۹۰۱ باـ ۹۰۱ نـ ۹۰۱ وـ ۹۰۱ نـ ۹۰۱ شـ ۹۰۱ يـ ۹۰۱
زـ ۹۰۱ مـ ۹۰۱ دـ ۹۰۱ وـ ۹۰۱ بـ ۹۰۱ کـ ۹۰۱ مـ ۹۰۱ وـ ۹۰۱ .

بەرھەم و بەلاؤ کراوه گانى
[گاکى ۵ للاج]

لە سالى ۱۹۶۲ وە تاسەرەتاي ۱۹۸۳

۱ - بەرھەپچاپ کراوه گانى خۆى :

۱ - سۆزى دەروون - شىھىر - ۱۹۶۲

۲ - چرو - شىھىر بۇ ھەنداى - ۱۹۶۵

۳ - ئەكەل شەپۇلە كاڭدا - شىھىر - ۱۹۶۷

۴ - شىرىي ساختە - شىھىر بۇ ھەنداى - ۱۹۶۸

۵ - چىگىد گۈشەكەن - شىھىر بۇ ھەنداى -

دووجار چاپ کراوه - ۱۹۷۸ - ۱۹۸۰

۶ - ئۆدىيى پاشا - شازۇ كەرىيە - كردووېتى

بە كوردى - ۱۹۸۰

۷ - كاروانى شىھىرى نۇئىي كوردى -

ئىكۈزۈنە وە ئەدەبىيە - ۱۹۷۹ - ۱۹۸۰

۸ - دىرانى گاڭىي فەللاج - ۱۹۸۰

۹ - چۈلە كە بېكۈلە كە - كردووېتى بى -

كوردى - ۱۹۸۱

۲ بلاو کراوه گانی

- ۱۰ - سروود بزو قوتاپیان - ۱۹۶۸
- ۱۱ - پهنده گانی پیره میره - بهرگی یه که م - دووجار چاپ کراوه ۱۹۶۹ - ۱۹۸۲
- ۱۲ - پهنده گانی پیره میره - بهرگی دووه م - ۱۹۶۹
- ۱۳ - - - - - - - - سنتیه م - ۱۹۷۲
- ۱۴ - - - - - - - - چوارنه م - ۱۹۸۰
- ۱۵ - مهوله وی - گزبرینی پیره میرد - ۱۹۶۵
- ۱۶ - رویاعیاتی خه بیام - گزبرینی - سلام - دروغار چاپ کراوه - ۱۹۶۷ - ۱۹۸۰
- ۱۷ - چوارینه گانی نه خه هی - گزبرینی سلام - ۱۹۶۹
- ۱۸ - گالتة و گاب - پیره بیرد - ۱۹۷۰
- ۱۹ - م - م - م و زین - ۱۹۶۸
- ۲۰ - که مانچه ژه ن - ۱۹۷۹
- ۲۱ - ۴۵ - چومنه نه دیهانی گورد - نه مین فهیضی - ۱۹۸۲
- ۲۲ - دوازده - واردی مهربوان - پیه دهیزد - ۱۹۸۳

له کتبخانه‌ی تیهستانیه‌ای باغداد از ماره ۴۰۸ هـ
سالی ۱۹۸۳ در اووهق

به [۲۰۰] فلسه

چاپخانه‌ی کاکه‌ی قدهلاج [ت ۲۸۶۰۵]
ساقه‌انی شه قامی پیره‌میزد